

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Pozdravna reč

1. tromesečje
2020.

I tromesečje

Subota, 4. januar

NOVA KALENDARSKA GODINA

*»I reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji Misirskoj govoreći:
Ovaj mesec da vam je početak mesecima,
da vam je prvi mesec u godini.« (2. Mojsijeva 12,1–2).*

Počinje još jedna nova kalendarska godina. I ovaj stih koji smo pročitali govori o tome: o brojanju novog, bogomdanog vremena. Zašto je baš ovaj trenutak u istoriji jevrejskog naroda trebalo da obeležava među novog doba? Bog je sa Izraelcima otpočeo iznova, i to nakon četiri veka ropstva koje su Avramovi potomci proveli u Egiptu. Bog ih je oslobodio i poveo u Hanan, zemlju koju im je obećao. Koliko juče bili su robovi, a sada su slobodni; bili su u strahu i nesigurnosti, a sada se više ne plaše i sigurni su. Novi početak sa Bogom zaista zavređuje i novo računanje vremena. Iako ovozemaljski novi početak ne znači i kraj nevoljama i problemima. U trećem stihu istog poglavlja, 2. Mojsijeva 12,3. čitamo o potrebi za jagnjetom, za žrtvom. Ovo jagnje postaće znak onog najvažnijeg, putokaz ka Isusu Hristu čija će smrt na krstu biti osnova najvećeg i konačnog novog početka, večnosti. Taj početak se ne tiče samo jednog naroda, već svakog čoveka koji se odazove ovom pozivu.

Ova nova kalendarska godina svakome od nas može da donese novi poticaj u našem hodu sa Gospodom. Treba da doži-

vimo iznova tu unutrašnju slobodu i iskustvo duboke sigurnosti pod vođstvom Božije ruke. Znamo da Bog još uvek nije uklonio sve prepreke, da greh još postoji na ovoj zemlji. Ali isto tako znamo da je carstvo Božije započelo i da Bog želi da se ono ispolji u našem životu i našoj sredini. On je obećao svoje prisustvo i silu. Zbog Njega smo istinski sigurni uvek i u svemu.

Svi koji prihvate Božji poziv i ponudu imaju mogućnost da krenu sa Njim iznova, sveže i da budu oni, koji su po Hristu, nova tvorevina. »Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade« (2. Korinćanima 5,17).

Subota, 11. januar

JASLE I KRST

»A kad se navrši vreme, posla Bog sina svojega jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo« (Galatima 4,4)

Flamanski slikar Rohir van der Vejden (1400-1464) oslikao je jedan oltar poznatim jevanđeoskim prizorom. Bio je to trenutak kada su mudraci s istoka klečali u obožavanju Hrista koji se tek rodio svetlu. Taj prikaz je zanimljiv posebno zbog jednog svog detalja. Pored uobičajene scenografije Hristovog rođenja, pažljiviji posmatrači će na jednom stubu štale primetiti raspelo. Izgleda kao da je umetnik dobro razumeo suštinu jevanđelja. Želeo je da poruči da su jasje i krst – u Hristovom iskustvu – nerazdvojni. Hteo je da naglasi da je Bog poslao svog Sina na zemlju da umre za izgubljeni ljudski rod. Blagodat Božja donela je spasenje za sve one koji ga prihvate. To je istina koja je objavljena rođenjem ovog posebnog deteta, bogočoveka.

Šta ova istorijska činjenica, versko učenje, jevanđeoski zapis, znači meni i tebi danas? Mnogi se raduju božićnim danima, jer se »praznuje« i ne radi se; drugi iščekuju poklone, a treći opet udobne trenutke u krugu svoje porodice. Tu su i oni koji na posebnim službama za ove dane u crkvama doživljaju mnoga uzvišena

osećanja kroz reč i muziku. Sve ovo zajedno i posebno čini ovaj praznik tako prijatnim. Ali ne treba se zaustaviti samo na tome.

Poruka jasala i krsta donosi sasvim drugačiju vrstu radosti od ove prolazne, praznične, koja se za kratko pojavi i nestane. Jasle nas podsećaju koliko se Bog u Hristu približio čoveku, koliko nas je voleo i ljubio. Krst nam pokazuje koliko je bio spreman da nam pomogne i da je umro za naše – moje i tvoje – grehe. Verom u tog raspetog Bogočoveka, Isusa Hrista, ulazimo u duboko i lično zajedništvo sa Njim. On želi da svakodnevno doživimo Njegovu blizinu. Zato čak i kada osećamo usamljenost možemo da podelimo veliku radost koju su najavili vitlejemski pastiri. Dopustimo Hristu da se svakodnevno, kroz celu godinu, rađa u našem srcu i menja nas u svoje obličje.

Subota, 18. januar

GOSPOD JE BLIZU ONIH KOJI GA ZOVU

*»Gospod je blizu svih koji ga prizivaju,
svih, koji ga prizivaju u istini« (Psalam 145,18)*

Telefon je već dugi niz decenija deo naše svakodnevnice. Možda se možete setiti trenutka kada ste ga prvi put upotrebili. Danas mi više i ne razmišljamo o tome da sa par pokreta ruke i biranjem brojeva već razgovaramo sa nekim na drugom kraju sveta. Toliko smo se navikli na njega da smo zaboravili koliko je to moćan aparat. Zbog njega i drugih izuma sporazumevanje među ljudima je više nego lako ali... kao da nikada nismo bili dalji i tako tuđi jedni drugima. Izgleda kao da raste jaz između ljudi i da je provalija između Tvorca i Njegovih stvorenja sve veća. Mnogi sumnjaju da On uopšte postoji. A oni koji u to veruju pitaju se: »Čuje li Bog uopšte kada Mu se molimo? Da li je On blizu i da li Mu je stalo do mene?« Ovo je posebno aktuelno u danima ličnih kriza, nevolja, bolesti i smrti.

Želim da vas uverim da je ovo ozbiljna zabluda! Bog nikada nije daleko od nas! Uvek je tu, čuje nas i sluša. Njegova Reč nas

u to uverava. Ustvari, On jedva čeka naš poziv kada mu izlivamo svoje srce. Duboko brine zbog svačijeg problema i voljan je da pruži rešenje. To je ono što Njegovi sledbenici neprestano doživljavaju sa Njim.

A ko su oni? Danas se mnogo veći broj ljudi izjašnjava vernici-
ma u odnosu na neko ranije vreme. Stih koji smo čitali tvrdi da je Bog blizu onih koji Ga prizivaju u istini. O kojoj istini je reč? Pre svega, Božji sledbenici znaju i veruju da postoji živi Bog kome je stalo do svakog čoveka. Greh i sve one loše posledice ne mogu da opstanu u Njegovom prisustvu. Kada su te pojave deo našeg karaktera, one nas sprečavaju da se približimo Bogu. Ali Bog se pobrinuo i premostio ovu provaliju. »Hristos Isus dođe na svijet da spase grješnike, od kojijeh sam prvi ja« (1. Timotiju 1,15). Sledeća istina je da prepoznamo da smo grešnici i da ispovedamo grehe Bogu verujući da Isus svojom žrtvom uklanja tu krivicu. Istina je da nam je oprošteno i da smo »deca Božija« (1. Jovanova 3,1–2). Zbog svega toga, možemo da razgovaramo sa Bogom kao dete sa svojim ocem. I pri tome uvek znamo da nam je On veoma blizu.

Subota, 25. januar

KAKO BITI SPASEN?

»Bože, milostiv budi meni grešnome!« (Luka 18,13)

Talasi olujnog Irskog mora su danima šibali obalu luke. U jednom trenutku, kroz vetar se začuo poziv u pomoć. Jedan nepažljivi šetač pao je u more sa doka. Neki automobili su se zaustavili ali vozači nisu znali kako bi pomogli ili nisu hteli. Tako neodlučni svi su pogledali u mladog ribara koji se takođe našao tu. Neki među vozačima znali su da je on, verovatno, najbolji plivač u kraju. »Džone«, vikali su mu, »spasi ga!« Ali mladić je stajao mirno i gledao u pučinu.

Svo to vreme davljenik se borio svom snagom protiv talasa. »Džone, spasi ga«, još uvek se čulo. Ali ribar je i dalje nepomično gledao nesrećnog čoveka i morske talase u međusobnoj borbi.

Iznenada, čovek je nestao pod talasima, pa se opet vratio. Ljudi su u čuđenju posmatrali ribara koji se sada naslonio na zid. Davljenik je s mukom dizao ruke, nestajući ispod talasa i vraćajući se, dok se očajnički borio za svaki udisaj. Ljudi su i dalje vikali i izgledalo je da vika nije bila bez efekta. Ribar se polako kretao i kao da se pripremao. Skinuo je svoje teške ribarske čizme. Za to vreme su ga pratile gnevne oči posmatrača zbunjene njegovom ležernošću. I kada je nesrećni čovek ponovo nestao pod talasima, Džon je odvažno skočio u more, zaronio, zgrabio davljenika i već onesvećenog izvukao na obalu. Tu su ih dočekale mnoge spremne ruke, a neki su odmah počeli sa veštačkim disanjem. »Ali zašto si čekao toliko dugo«, upitao je neko. Ribar je odgovorio: »Morao je sasvim da odustane od borbe, jer da nije i mene bi povukao sa sobom.«

Nikome nema spasenja od greha po sopstvenoj snazi. Moramo bezrezervno da se prepustimo Spasitelju Isusu Hristu.

Subota, 1. februar

UTICAJ BOŽJE REČI

Jer je sve to ruka Moja stvorila, to je postalo sve, veli Gospod; ali na koga ću pogledati? Na nevoljnoga i na onoga ko je skrušena duha i ko drkće od Moje riječi. (Isaija 66,2)

Da li drhtite kada Bog govori? Kada ste poslednji put fizički bili dotaknuti stvarnošću da se Svemoćni Bog obraća i govori neposredno vama? Jovan je izgubio svu svoju fizičku snagu kada mu je Bog progovorio (Otkrivenje 1,17); Pavle je pao na zemlju kada ga je Hristos sreo na putu za Damask (Dela 9,4). Mojsije se uplašio kada mu se Bog obratio (Dela 7,32), a Petar, kada je shvatio ko je Isus bio, pao je na kolena govoreći: »Iziđi od mene Gospode, ja sam grešan čovek« (Luka 5,8).

Kada govorimo o drhtanju, ne mislimo pre svega na obični strah koliko na strahopoštovanje i doživljaj skrušenosti i ponižnosti pred Božjim veličanstvom i veličinom. Da li ste dublje raz-

mišljali o tome koliko je velika stvar što Tvorac i dalje bira da komunicira sa tobom, sa nama, sa svojim stvorenjima? Da li pristupaš čitanju Biblije sa svetim očekivanjem, slušajući reči koje menjaju život, a dolaze od Boga za tebe tog dana? Biblija kaže da je »početak mudrosti strah Gospodnji« (Priče 9,10). Postoje stvari koje ćete čuti ukoliko na ovaj način pristupite Bogu i ni na koji drugi.

Dok proučavate Bibliju, možete osetiti da Bog ima nešto da kaže direktno vama kroz stihove koje čitate. Odvojte vreme da razmišljate o neobičnoj stvarnosti da Bog koji je progovorio i stvorio svemir sada govori vama. Suviše često, suviše olako pristupamo čitanju Biblije. Ako je Isus mogao rečima da podigne mrtve, utiša oluju, istera demone i izleči bolesne, kakav onda efekat i uticaj Njegova reč može imati na vaš život? Ove mogućnosti treba da učine da zadrhtimo, stvarno i doslovno, da nas Njegova reč i fizički dodirne. Možda znate ljude koji veoma pažljivo tretiraju Bibliju kao knjigu. Smatraju da nijedna druga knjiga ne treba da se stavi na Bibliju. Ali šta je sa rečima i porukom koju Biblija prenosi, kako se odnosimo prema njima? Sledeći put kada otvorite Božju reč, učinite to sa osećanjem svetog iščekivanja.

Subota, 8. februar

NOVOGODIŠNJE ODLUKE

*»A kad objedovaše, reče Isus Simonu Petru:
Simone Jonin! Ljubiš li me većma nego ovi?« (Jovan 21,15)*

Ne, niste pogrešno čuli naslov koji sam najavio. Danas na početku meseca februara govorimo o novogodišnjim odlukama. Ali počinjemo sa par misli o stihu koji smo pročitali u poslednjem poglavlju Jevanđelja po Jovanu. Isus je imao predivan način obnavljanja naše volje i duhovne snage kada Ga izneverimo. On nas ne ponižava i ne kritikuje. On nas ne poziva da donesemo bolju odluku i trudimo se više i jače. Umesto toga, On nas poziva na stranu i traži od nas da potvrdimo svoju ljubav prema Njemu. Čini to pitanjem:

»Da li Mme voliš?« Petar je jadno, baš kao i mi, izneverio svog Gospoda kada je pobjegao sa drugim učenicima iz Getsimanskog vrta. Kasnije, javno se odrekao da poznaje Isusa. Mora da se čudio i pitao da li je uopšte sposoban i dostojan da bude Hristov učenik s obzirom da je bio neveran u ključnom trenutku.

Mesec dana pošto smo sebi i drugima izjavili neke novogodišnje odluke, možemo primetiti svoje slabosti. Moguće da kasnimo u čitanju Biblije redom, a odlučili smo da ćemo je ove godine pročitati od početka do kraja. Možda ste bili neverni Bogu u darovima; možda u službi. Možda ste bili neposlušni Njegovoj reči. Možda ste Ga se odrekli načinom svoga življenja. To su neki od aspekata na kome možemo bolno primetiti da smo izneverili Gospoda u ovom kratkom vremenskom periodu. Isus vas poziva na stranu, kao i Petra. On vas neće grditi i ponižavati. On želi da ponovo ispitajte svoju ljubav prema Njemu pitajući vas: »Da li Me voliš?« Ako je vaš odgovor kao i Petrov, On će ponoviti svoju volju koju ima za vaš život. Ako Me istinski volite, rekao je Isus, bićete Mi poslušni. Isusu nisu potrebne naše novogodišnje odluke ili obećanja da ćemo se truditi bolje, jače i više. Ako takva odluka od prethodne godine nije funkcionisala, teško da će biti uspešna ove. Ono što Isus traži jeste ljubav. Ukoliko Ga stvarno volite, vaša služba Njemu u ovoj godini biće ono što On očekuje i traži. Sami sebe ispitajte (2. Korinćanima 13,5), ali dopustite i onima koji su vam bliski da vam pomognu u tome. »Srce je prevarno više svega i opako, ko će ga poznati?« (Jeremija 17,9)

Subota, 15. februar

BEZUSLOVNA LJUBAV

*»Potom reče mi Gospod: idi opet, ljubi ženu koju ljubi ljubavnik
a ona čini preljubu, kao što Gospod ljubi sinove Izrailjeve«
(Osija 3,1a)*

Nijedan čovek ne može razumeti Božju ljubav prema svojoj deci. Naše ograničeno iskustvo ljudske ljubavi uskraćuje nam mogućnost razumevanja Božje bezuslovne ljubavi koju ima prema nama. Nešto od te ljubavi možemo videti u posebnom iskustvu proroka Osije.

Osija je bio pravedan čovek ali Bog mu je rekao da se oženi grešnom ženom. Osija je poslušao i uzeo Gomeru kao svoju ženu. On se kao muž brinuo o njoj i odnosio sa dostojanstvom i poštovanjem. Nikada ranije Gomera nije doživela ovakvu vrstu ljubavi, ali ubrzo je postala nezadovoljna. Počela je svoju pažnju i ljubav poklanjati drugim muškarcima. Upetljala se u razne afere da bi na kraju u potpunosti napustila Osiju. Drugi su je iskorišćavali tako da je sve izgubila. I onda su je prodali u ropstvo. Posle svega, Bog daje Osiji neobičnu naredbu: »Idi i otkupi je ponovo.« Uprkos velike boli i sramote koju je Gomera uzrokovala Osiji, Bog mu je rekao da joj oprosti i da plati cenu da bi je doveo nazad u svoj dom.

Božija poruka je jasna: Kada Ga odbacimo i svoje poverenje i predanje poklonimo nečemu drugom, to naše odbacivanje nanosi isti bol kao i preljubničko ponašanje u braku. Posle svega što je Bog uradio za nas, nezamislivo je da bi mi odbacili Njega. Čak je mnogo teže razumeti da nas Bog i dalje voli bez obzira što smo Ga odbacili, ignorisali i bili neposlušni. Ipak Božja ljubav je toliko drugačija od naše. Njegova ljubav sledi nas do dubina naše grešnosti sve dok nas On ponovo ne zadobije. Njegova ljubav ne može da se potroši i nestane; koliko god bežali od Njega, On nastavlja da nas sledi. Kakvu neverovatnu ljubav nam je Bog pokazao i ponudio. Hoćemo li je odbiti ili prihvatiti?

Subota, 22. februar

OBRED ILI ODNOS?

»I ne rekoše: gdje je Gospod koji nas je izveo iz zemlje Misirske, koji nas je vodio po pustinji,« (Jeremija 2,6)

Hrišćanstvo je bliski odnos sa Isusom Hristom, odnos koji raste i u kome se mi razvijamo. To nije samo skup učenja u koje treba da vjerujemo, navike koje se praktikuju i gresi koji treba da se izbegavaju. Svaka aktivnost na koju nas Bog poziva ima za cilj razvoj Njegovog odnosa punog ljubavi sa Njegovim narodom.

Bog je uredio bogoslužjenje da Ga doživimo u Njegovoj slavi i adekvatno odgovorimo. Za mnoge se to pretvorilo u formu, obred i običaj: još jedan sastanak više na koji odlazimo iz navike. Bog je uspostavio žrtveni sistem da bi Njegov narod mogao da izrazi ljubav prema Njemu. Ali često umanjujemo naše darove Gospodu u besplodne pokušaje da Ga odobrovoljimo i umirimo našu grešnu savest. Bog nam je dao molitvu da bi razgovarali sa Njim, ali se to često pretvori u izgovaranje molitvi bez slušanja onoga što On želi da nam kaže. Objavio nam je zapovesti kao izraz Svog karaktera i zaštitu onih koje voli, ali zapovesti mogu postati put u legalizam umesto sredstvo za uspostavljanje zajedništva sa našim Ocem koji nas čuva od propasti.

Ljudi Jeremijinog vremena bili su zadovoljni obredom u kome se nije otkrivalo Božje prisustvo. Postali su zadovoljni svojom »religijom« toliko da nisu primetili Božje odsustvo. Da li je moguće moliti se, prisustvovati bogoslužjenju ili davati dar, a u isto vreme ne doživeti Božje prisustvo? Zaista je moguće! Ovo je bio žalostan zaključak i iskustvo mnogih hrišćana. Ne prihvatajte verski život kome nedostaje živo zajedništvo sa Isusom Hristom. Tražite od Gospoda da vas u svim aktivnosti blagoslovi svojim prisustvom. Kada je On tu, razlika će biti ogromna i primetna.

Subota, 29. februar

BOG TRAŽI GLINU

*»Ne mogu li činiti od vas kao ovaj lončar, dome Izrailjev?
govori Gospod; gle, što je kao u ruci lončarevoj,
to ste vi u Mojoj ruci, dome Izrailjev.« (Jeremija 18,6)*

Bog zna kako da donese spasenje tvojoj porodici, tvojim prijateljima, tvojoj zajednici i tvom svetu. Naravno, neophodna je saradnja i ispravna upotreba slobodne volje. Prema tome, On traga za onima koji će Mu dopustiti da ih oblikuje u oruđa koja su Mu potrebna za Njegov božanski posao. Glina nema svojih planova, želja za služenjem niti oklevanja pri izvršavanju datog zadatka. To je samo glina. Prilagodljiva, upotrebljiva, potpuno pokorna volji svog gospodara.

Ponekad mi uzbuđeno saopštimo Bogu: »Otkrio sam svoje sposobnosti i darove i sada znam kako najbolje da Ti služim!« U nekim drugim trenucima Ga informišemo: »Svestan sam svojih slabosti, tako da znam koje zadatke nisam sposoban da izvršim.« A opet, ni ovo nije osobina gline. Bog nije ograničen našim sposobnostima (2. Korinćanima 12,9–10). On nas može oblikovati u kakav god mu je alat potreban. Kada je Božjem zadatku potrebna poniznost, On pronalazi slugu koji je spreman da bude ponizan. Kada Njegovo delo zahteva revnost, On traga za nekim koga može ispuniti Svojim Duhom. Bog koristi svete sudove (posuđe), zato traži one koji će Mu dopustiti da ukloni njihove nečistoće. Nije plemeniti zadatak biti glina. Tu nema slave, nema ničega za hvalisanje, osim da je upravo to ono što Svemoćni Bog traži. Glina koja se može oblikovati, pokorna i spremna da se prepusti lončarevim rukama.

Ovo može zvučati kao tvrda beseda. Ali oni koji su upoznali Boga ljubavi i dobrote, znaju da On sve ovo čini uz saglasnost naše slobodne volje. »Znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro« (Rimljanima 8,28). Ali ako imate sklonost da govorite nebeskom Ocu šta možete, a šta ne možete da uradite za Njega, pokušajte da se složite sa Njegovim planom i dopustite Mu da vas oblikuje u osobu kakva On želi da budete. Poput gline.

Subota, 7. mart

ŽIVIMO OD BOŽJEG OTKRIVENJA

*»Kad nema utvare, rasipa se narod; a ko drži zakon,
blago njemu!« (Priče 29,18)*

Ovaj svet funkcioniše na osnovu ljudskih planova i zamisli. Božji narod živi od Božjih otkrivenja. Svet traži da ostvari velike i plemenite svrhe i ciljeve. Ljudi sanjaju najveće stvari u kojima pronalaze zadovoljstvo i u njih ulažu svoje živote. Institucije određuju ciljeve i rokove, a onda se organizuju da ih ostvare. Božji narod funkcioniše na potpuno drugačiji način. Hrišćani uređuju svoje živote na osnovu Božjeg otkrivenja, iako im ono nije uvek najjasnije. Bog ne traži naše mišljenje o tome šta je najbolje za našu budućnost, našu porodicu, crkvu ili zemlju. On to već zna! Ono što On želi jeste da zadobije našu pažnju i otkrije nam šta Mu leži na srcu i šta je Njegova volja, jer Njegove misli nisu naše misli (Isaija 55,8).

Kada god ljudi ne zasnivaju svoje živote na Božjem otkrivenju, oni se rasipaju. To jest, oni čine ono što smatraju da je ispravno u njihovim očima. Oni postavljaju ciljeve, uređuju svoje planove i onda mole za Božji blagoslov. Neki hrišćani vode živote suprotne Božjoj volji, a ipak imaju hrabrosti da se mole i traže blagoslove za svoje napore.

Jedini način da upoznate Božju volju jeste da vam je On otkrije. Nikada je nećete saznati sopstvenim snagama. A kada čujete od svog nebeskog Oca, vi imate već plan za svoj život koji se u početku sastoji od jednog elementa: poslušnosti. Kao što pisac ovoga stiha koji smo čuli primećuje: »Ko drži zakon, blago njemu.«

Subota, 14. mart

MNOGO IZOBILNIJE

»A onome koji može još izobilnije sve činiti što ištemo ili mislimo, po sili koja čini u nama« (Efescima 3,20)

Ponekad osećamo kao da možemo impresionirati Boga sa svim što radimo za Njega i Njegovu crkvu. Ali nikada ne možemo postaviti cilj tako veliki ili pokušati da ostvarimo zadatak tako važan da Bog ne može da ponudi nešto mnogo veće nego što je uradio kroz vaš život. Savle iz Tarsa je radio napornije od mnogih da bi impresionirao Boga svojim naporima, samo da bi otkrio da su sva njegova dostignuća bila trice u poređenju sa Božjom voljom za njegov život (Filibljanima 3,7–8).

Naš problem je što se veoma lako oduševljavamo svojim planovima, bivamo zaljubljeni u njih. Ako pokušavamo da uradimo nešto plemenito ili prilično teško, pretpostavljamo da verovatno doživljavamo maksimalni potencijal svog života i da Bog, zato, mora da je veoma zadovoljan nama. To traje sve dok nam Bog ne otkrije nešto veće. Do tada ne možemo da zamislimo sve što On može da uradi sa našim životima i šta sve može ostvariti kroz nas.

Treba da se podsetimo da Bog vidi »veću sliku«, da Njegova moć uveliko prevazilazi naše ograničene zamisli. Moramo ostaviti po strani svoje planove i agendu, bez obzira koliko to bilo uzvišeno. Ne treba nikada da postanemo zadovoljni svojim snovima, jer su i oni najbolji ograničeni. Kada sledimo Božji pravac, svedočićemo stvarima koje se dešavaju u našem životu, a mogu biti objašnjene samo Njegovim moćnim prisustvom. Zar možemo biti zadovoljni sa bilo čim što je manje od toga?

Subota, 21. mart

MOLITVA OTKRIVA BOŽJI PLAN

*»A ujutru vrlo rano ustavši iziđe, i otide nasamo,
i ondje se moljaše Bogu.« (Marko 1,35)*

Bilo je uobičajeno za učenike da pronađu Isusa kako se moli u ranim jutarnjim časovima. Kada im je bio potreban, oni su znali gde da Ga potraže. Kada Ga je Juda izdao, poveo je rimske vojnike na Isusovo mesto molitve.

Svaki put kada se Isus suočavao sa važnom odlukom, On se molio. Kada je bivao kušan da sledi metode ovog sveta umesto Očevih, On se molio (Matej 4. poglavlje). Kada je trebalo da izaбере svoje učenike, On se molio celu noć (Luka 6,12). Ako je Božjem Sinu bila potrebna čitava noć da razluči Božju volju, koliko bi mi trebali da to činimo da bi jasno odredili šta Bog želi od nas?

Pošto je Isus često bio okružen mnoštvom, On je znao da mora naći tiho mesto da bi mogao jasno da čuje glas svog Oca. Isus je oko sebe imao mnogo ljudi koji su pokušavali da utiču na smer Njegovog života. Njegovi učenici su Ga želeli tamo gde su bile krune (Marko 1,37). Mnoštvo je želelo da Ga učini carem (Jovan 6,15). Sotona Ga je kušao da napravi kompromis (Matej 4,3). Isus je znao da Njegova misija nije da privuče mnoštvo na taj način nego da ostane poslušan Svom Ocu. Upravo je molitva odredila pravac Hristove službe (Luka 6,12). Molitva je prehodila čudima (Jovan 11,42–43), molitva je donela ohrabrenje u kritičnim trenucima (Luka 9,28–31); molitva Mu je omogućila da istraje u pravcu krsta (Luka 22,41–42) i molitva Ga je održala tamo uprkos ogromnom bolu (Luka 23,46). Sledimo primer Spasitelja i neka vaše vreme nasamo sa Bogom odredi pravac i plan za vaš život.

Subota, 28. mart

DA LI SI AUTENTIČAN?

*»Tako će biti riječ Moja kad izide iz Mojih usta:
neće se vratiti k Meni prazna, nego će učiniti što Mi je drago,
i srećno će svršiti na što je pošljem.« (Isaija 55,11)*

Kada Bog govori, ništa ne ostaje isto. U početku vremena, Bog je progovorio i svemir je stvoren ni iz čega. Bog je sledio isti obrazac i kada je stvarao zemlju: »Bog reče i bi tako, i beše dobro.« (1. Mojsijeva 1,3–4). Ovaj obrazac se nastavlja kroz čitavu Bibliju. Kad god je Bog otkrivao svoje planove, stvari su se dešavale baš kao što je rekao, i Bog je zaključio da je ishod bio dobar (Filibljanima 2,13). Bog ne predlaže i ne savetuje. On govori sa jasnom odlučnošću, jer želi da ono što je rekao donese adekvatne rezultate.

Kada je Isus govorio, ono što je rekao ostvarilo se. Gubavci su otkrili da Isusova reč znači isceljenje (Luka 5,13). Slepí čovek je otkrio da ta reč znači vid (Luka 18,42). Od neplodne smokve učenicí su razumeli da Hristova kletva znači uništenje (Marko 11,20). Grešnici su doživljavali oprostjenje kroz Isusove reči (Jovan 8,11). Iz koliko pokušaja je Isus vaskrsao Lazara iz mrtvih? Samo jednog (Jovan 11,43). Nije se nikada desilo da je Isus govorio, a da se ono što je rekao nije ostvarilo.

Da li ste čitali Hristove reči u svojoj Bibliji a da niste doživeli Njegovu reč kako menja sve oko vas? Isus je ukorio fariseje, jer su pretpostavljali da će znanje svetih spisa da im da život. »Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za Mene.« (Jovan 5,39). Oni su bili zadovoljni poznanjem reči umesto da dožive osobu koja je izrekla reč. Koliko je silna Božja reč za naš život? Dok čitamo Bibliju i molimo se, slušajmo šta Bog ima da nam kaže o Njegovoj volji za naš život.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Želimir Stanić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2019.
Za internu upotrebu

adventistička misija 60°

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa
fotografijama osoba čija su
životna iskustva predstavljena u
Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA